

Στις άλλες σελίδες:

- ΚΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
- Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΧΑΡΑΓΓΗΣ
- ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΗΣ ΒΑΡΚΙΖΑΣ
- ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΛΥΜΕΣ
- ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
- ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΑΓΙΔΑ

Η "ΔΙΑΛΥΣΗ"

ΤΗΣ

ΕΟΚΑ Β!

Την περασμένη βδομάδα στάλθηκε στις έφημεριδες φυλλάδιο υπογραμμμένο από τους «τομάρχες, στρατιωτικούς διοικητές και ανώτερους αξιωματικούς» της ΕΟΚΑ Β', στο οποίο αναγγέλλεται η διάλυση της οργάνωσης. Μ' αυτό τον τρόπο η δεξιά προσπαθεί να απαλλαγεί σιγά-σιγά από την εύθυνη του πραξικοπήματος και να εμφανιστεί μπροστά στο λαό έξαγνισμένη και έτοιμη να αναλάβει την καθοδήγηση της κυπριακής πολιτικής προς την κατεύθυνση μιας «ρεαλιστικής» διευθέτησης του Κυπριακού.

Το φυλλάδιο εντάσσεται μέσα στα πλαίσια μιας γενικής «επίθεσης ενότητας που εξαπέλυσε τον τελευταίο καιρό η δεξιά. Η πολιτική της αντιπαράθεσης με την Κυβέρνηση που άρχισε από την δημιουργία του ΔΗ.ΣΥ., φαίνεται πως έφτασε σ' ένα μάξιμουμ απόδοσης απ' όπου δεν μπορούσε να προχωρήσει. Μ' αυτή την πολιτική η δεξιά κατάφερε να φέρει κάτω από ένα πολιτικό σχήμα όλα εκείνα τα

κομμάτια και να τους δώσει μια «σθραφή» υπόσταση. Μπόρεσε ακόμα να δημιουργήσει και ένα σημαντικό λαϊκό υπόβαθρο γι' αυτό το σχήμα. Πέρα πέρα όμως δεν θα μπορούσε να προχωρήσει χωρίς την προετοιμασία και την εκτέλεση μιας βίαιης σύγκρουσης με το λαό μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Η άβεσθότητα όμως ενός τέτοιου έγχειρήματος, αλλά προ-

παίτος οι γενικότερες επιπτώσεις του στον Έλληνικό χώρο, επέβαλλαν αλλαγή τακτικής με στόχο την άλωση του πολιτικού χώρου του ΔΗΚΟ και το σπρώξιμο της αριστεράς σε μια σιωπηρή άνοχη των καταστάσεων. Έτσι, μετά την απαγωγή του γιού του κ. Κυπριανού, ο Κληρίδης άποσύρει την υποψηφιότητά του, γνωστοί ηγέτες της ΕΟΚΑ Β' προσβάλλονται σαν «ήρωες» γιατί βοήθησαν στην απελευθέρωση του 'Αχιλλέα, ο Βάσος Παυλίδης δεν διώκεται για «το δημόσιο συμφέρον», ενώ η «Σημερινή» σταματά πια την επίθεση ενάντια στον Κυπριανού και περνά σε εκριτική υποστήριξη».

Μέσα σ' αυτό το κλίμα η ύπαρξη και η αναφορά στην ΕΟΚΑ Β' ήταν μια παραφωνία. Η καλύτερη λύση ήταν η διάλυση της. Το επόμενο βήμα είναι να φορτωθούν τα έγκλήματα του

πραξικοπήματος και της τρομοκρατίας σ' ένα αφήρημένο τίτλο με τον ίδιο τρόπο που έγινε και με τη Χούντα στην Ελλάδα. Λες και την ΕΟΚΑ Β' και την Χούντα δεν την αποτελούσαν συγκεκριμένα άτομα και δεν την υποστήριζαν συγκεκριμένες καταστάσεις αλλά ήταν ομάδες έξωγιγώνων!

Η δεξιά πάει ακόμα και ένα βήμα πια πέρα. Η θρασύτητα της φρασεολογίας του φυλλαδίου φαίνεται πολύ προκλητική ακόμα και σ' αυτήν και προσπαθεί να την μετριάσει. Το φυλλάδιο τείνει: «χείρα φίλιας και αγωνιστικής συγγνώμης προς όλους τους Έλληνες της Κύπρου». Και η δεξιά έρμηνεύει: «...προτείνεται χείρα υμφιλίωσης και αγώνος για την ελευθερία της Κύπρου» («Σημερινή», 12 Φεβρουαρίου 1978). Όλα είναι θεμιτά προ-

κειμένου να ξεχαστεί η εύθυνη της δεξιάς, προκειμένου να εξισωθούν θύτες και θύματα. Σαν πρώτο στάδιο. Γιατί δεν αποκλείεται αύριο να προστεθούν τα θύματα του πραξικοπήματος στον κατάλογο των «ηρωϊκών πεσόντων» εις τον αγώνα εναντίον του αναρχικού κομμουνισμού.

Όσο για το ίδιο το γεγονός της «διάλυσης», δεν αποτελεί τίποτε περισσότερο από φιάσκο. Οι δομές της ΕΟΚΑ Β', οι κλίκες της, οι διασυνδέσεις της, ακόμα και ο όπλισμός της παραμένουν αθικτα. Και θα παραμείνουν αθικτα ώσπου χτυπηθούν αποφασιστικά. Διαφορετικά απλώς θα αλλάζουν κάθε τόσο βνομα και μορφή. Στην πραγματικότητα θα υπάρχουν όσο ύπνο και η αστική τάξη. Τα καθάρματα που τις αποτελούν είναι οι γορίλλες — σώματα φιλιάς της.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ: ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΩΡΕΣ

Ο Κυπριακός λαός παρακολουθεί τον τελευταίο καιρό, ότι το πρόβλημά του δεσπόζει από επίκεντρο της δραστηριότητας της δυτικής διπλωματίας. Άκούει για έλιγμούς, πληροφορείται για κάποιες εκθέσεις Κάρτερ που μιλούν για ανθρώπινα δικαιώματα στην Κύπρο και παρακολουθεί το ιμπεριαλιστικό θράσος να έπεκτείνεται μέχρι την Ανατολική Θράκη για να υποβάλει τον τουρκικό επεκτατισμό.

Κι' όλ' αυτά, για να υπογραμμίσουν την έμμομη της ηγετίδας δύναμης του «ελεύθερου κόσμου» στην ανάγκη εξόθησης των πραγμάτων που άφορούν Αίγαίο — Κυπριακό σε γρήγορες φιλοτουρκικές λύσεις με όσο το δυνατό λιγώτερες εστώσεις από έλληνικής πλευράς. Έτσι, η ιμπεριαλιστική αυτή επίθεση έγινε πια τόσο ανοιχτή και ολοφάνερη, που η ντόπια αντίδραση και τα εκφραστικά της όργανα δε μπορεί πια με την ίδια άνεση όπως και προηγούμενα να προσπαγανδίζει για τις δυνατότητες του δυτικού παράγοντα να προσφέρει λύσεις, χωρίς να κινδυνεύει να χάσει τα έρείσματά της μέ-

σα στις μάζες που κατάφερε να παρασείρει και να εντάξει στον πολιτικό της περίγυρο.

Οι αταπάτες που ήδη έχουν δημιουργηθεί, τείνουν να διαλυθούν από την ίδια την τάση του Βορειοαμερικάνικου παράγοντα να επισπεύσει διαδικασίες πρώτα να δώσει λύσεις σε προβλήματα «ένδοικογενειακής ύφης» για να δοκιμάσει ύστερα να σχεδιάσει τις μανούβρες που θα επιτρέψουν να παγιδεύσει τους εκπροσώπους της 'Αραβικής αντίδρασης και να περάσει τις λύσεις που τον συμφέρουν στον χώρο της Μέσης 'Ανατολής.

Για να περάσει ο ιμπεριαλισμός «στά γρήγορα» αυτή την

πολιτική του είναι πρώτα-πρώτα υποχρεωμένος να κάνει ξεκάθαρες τις προθέσεις του. Πέρε απ' αυτό, χρειάζεται ακόμα την έπίσημη και ανοιχτή ντόπια υποστήριξη.

Το πρώτο γνωρίζουμε ότι το έκανε η πολύκροτη έκθεση Κάρτερ (μιλά από μόνη της). Το δεύτερο μπορούμε χωρίς αμβολία να θεωρούμε ότι άσκησε και άσκει άφορητες πιέσεις για να το πετύχει. Με αυτά τα δεδομένα μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι το Κυπριακό πρόβλημα στη σημερινή κρίση του φάση επιφυλάσσει για πολλούς, πάραπολλές έκπληξεις.

Κι αυτό γιατί αν οι πιέσεις που άσκήθηκαν προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις έχουν ήδη καρποφορήσει, αυτό σημαίνει ότι θα είναι πολύ δύσκολο πια από τη μια να μην υποκύπτουμε και από την άλλη να καλύπτουμε πολιτικά την εύθυνη εκείνων που έχουν ήδη υποκύψει.

Πέρα απ' αυτό, θα είναι ακόμα πιο δύσκολο να στεκόμαστε στα συνθήματα και να άναβάλλουμε χρονικά την κλιμάκω-

ση ενός αγώνα που ενώ τελικά η έναρξη του έχει διατυμπανιστεί στη διαπασών έπαινελημμένα δεν έχει ακόμα ουσιαστικά άρχισει.

Άπό δω και πέρα μάλιστα, η έπ' άδριστον άναμονη και άναβολή δε θα πλήττει μόνο μέρα με τη μέρα το ήθικό ενός λαού που βρίσκεται ήδη συρρικνωμένος μέσα σε μίνιμουμ άνεκτα όρια, μα θα υποσκάπτει άκόμα και το επολιτικό έδαφος κάτω από τα πόδια εκείνων που θ' αντιδράσουν σε ένδεχόμενες πιέσεις, αλλά θα καταφύγουν στη σιωπή για να δώσουν πολιτική κάλυψη σε τυχόν ήδη ύποταγμένους.

Μια τέτοια εξέλιξη θ' αφήσει την Κύπρο έκτεθειμένη και το λαό άνικανο να σταθεί στα πόδια του για ν' άποτελέσει την προστατευτική άσπίδα του τόπου του.

Οι έμπειρίες από το μακρυνό και το πρόσφατο παρελθόν δείχνουν καθαρά ότι η συσκότιση των εξέλιξεων ναρκώνει πολιτικά το λαό και άναπτύσσει αντίρροπες προς τα συμφέρον-

τα του δυνάμεις προς τις όποιες δεν μπορεί καμιά δύναμη να αντιδράσει.

Η πολιτική όμως που τραβά το λαό στο προσκήνιο των εξέλιξεων δεν σταματά μόνο στις άποκαλύψεις. Σχετίζεται άμεσα και με τον συγκεκριμένο ρόλο και τις εϋθύνες που άναλαμβάνει στην όλη διαδικασία της οικονομικής άνασυγκρότησης του τόπου.

Κι' όσον έξακολουθεί στον τομέα αυτό να παίζει τον ρόλο του κομπάρσου, οι δυνατότητες του να συνεισφέρει πρακτικά έκμηδενίζονται σ' όλους γενικά τους τομείς και άποδεσμεύονται άποκλειστικά και μόνο για να ένισχύσουν την ταξική έπιβολή μιας όλιγαρχίας που άν μας έπεισε μέχρι σήμερα για κάτι, είναι για την ικανότητά της να ταυτίζει τα οικονομικά της συμφέροντα από τις ξένες πηγές οικονομικο-τεχνικής τροφοδότησης της.

Για να περάσουμε έπομένως στην ύλοποίηση των συνθημά-

ΚΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

**Ο ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΗΠΑ ΚΑΙ
ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ**

Τη βδομάδα που πέρασε ο αιθιοπικός στρατός, με καινούργια ρωσικά όπλα μάχης και αεροπλάνα, αντί των παλαιών του αμερικάνικου εξοπλισμού, πραγματοποίησε μία πολύπλευρη επίθεση στην περιοχή που ονομάζεται Όγκαντέν. Η περιοχή αυτή κατελήφθη πριν έξη βδομάδες περίπου, από σομαλικές δυνάμεις. Ο αιθιοπικός στρατός έχει πάρει πίσω ώριμας περιοχές του Όγκαντέν με αυτές τις επιχειρήσεις και αναμένεται μία μεγαλύτερη επίθεση με σκοπό την κατάληψη όλης της περιοχής αυτής μέχρι τα σύνορα της με τη Σομαλία.

Το ένδεχομένο στρατιωτικής κατάληψης σομαλικών εδαφών από τον αιθιοπικό στρατό δεν αποκλείεται, αλλά οι πιθανότητες είναι λίγες.

Οι μάχες που γίνονται σήμερα στο «Κέρασ της Αφρικής», πρέπει να σημειωθεί, είναι με τακτικούς, καλά εξοπλισμέ-

σα από τα σύνορα της, τότε θα δώσουν όχι μόνο χρηματική βοήθεια, όπως δίνουν τώρα, αλλά και άμεση στρατιωτική υποστήριξη με τις δικές τους στρατιωτικές δυνάμεις. Η Ρωσία, μετά από απειλή του Βάνς πως η Αμερική δεν θα επιτρέψει την κατάληψη σομαλικών εδαφών, δήλωσε πως και η Α-

Ρωσίας στην περιοχή αυτή και γιατί μετά από 16 χρόνια φιλίας με τη Σομαλία η Ρωσία αποφάσισε να βοηθήσει την Αιθιοπία σε βάρος της Σομαλίας;

Η Σοβιετική Ένωση στα τελευταία δέκα χρόνια επεκτείνει την επιρροή της σε σχεδόν όλη την Αφρική. Βοηθά στρατιωτικά και οικονομικά τη Λιβύη και την Αλγερία στο Βορρά, την Αιθιοπία και Μοζαμβίκη στην Ανατολική Αφρική και την Αγκόλα στη Δυτική. Είναι ο κύριος προμηθευτής στρατ. βοήθειας στα κινήματα που πολεμούν στη Ροδεσία, Ναμίμπια και Νότια Αφρική. Έχει περιορίσει την επιρροή της Κίνας σε μόνο μία χώρα, την Τανζανία και αντιπαρατίθεται με επιτυχία στις προσπάθειες του Αμερικάνικου και Ευρωπαϊκού Ιμπεριαλισμού να την περιορίσουν την ίδια στην Αφρική. Ο Ιμπεριαλισμός για να περιορίσει τη Ρωσία βοηθείται από την τεράστια οικονομική βοήθεια που προσφέρει η Σαουδική Αραβία ειδικά στις Αραβικές Αφρικανικές χώρες κα ι στο «Κέρασ της Αφρικής» (Σομαλία).

Τώρα, βασικός στόχος της Σοβιετικής Ένωσης στο «Κέρασ της Αφρικής» είναι ο έλεγχος του δρόμου του πετρελαίου, του προερχόμενου από τη Μ. Ανατολή και τον Περσικό Κόλπο, δια της Έρυθρας Θάλασσας και της διώρυγας του Σουέζ προς τη Δυτική Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η Σομαλία και η Αιθιοπία προσφέρουν κατάλληλες βάσεις για αυτό το σκοπό. Η Σομαλία όμως υπέκυψε τελευταίως στις υποσχέσεις και την βοήθεια του Ιράν, Σαουδικής Αραβίας και Δυτικής Γερμανίας και έδιωξε τους

1.700 Ρώσους συμβούλους που φιλοξενούσε, αλλά Σαντάτ.

Η Ρωσία, για να μη χάσει την επιρροή της στην περιοχή αυτή πρόσφερε στρατιωτική και οικονομική βοήθεια στο καθεστώς της Αιθιοπίας που πολεμά σήμερα σε δύο μέτωπα. Στο βορρά με τους εθνικιστές της Έρυθρας και στο νότο με τη Σομαλία. Ρώσοι και Κουβανοί βοηθούν και στα δύο μέτωπα σήμερα και αναμένεται πως όταν τελειώσουν οι επιχειρήσεις στο νότο τότε όλες οι δυνάμεις θα συγκεντρωθούν για μία τελική επίθεση εναντίον της Έρυθρας. Η Έρυθρα προσφέρει βάσεις που είναι πολύτιμες στους ρωσικούς σκοπούς.

Το καθεστώς που υποστηρίζει η Ρωσία στην Αιθιοπία είναι αντιιμπεριαλιστικό και έχει κάνει αρκετά μεγάλες αλλαγές στο οικονομικό - πολιτικό σύστημα της χώρας, ειδικά με την εθνικοποίηση της γης. Δεν μπορούμε

να το πούμε όμως επαναστατικό καθεστώς που προετοιμάζει το σοσιαλισμό. Φαίνεται να ακολουθεί ένα δρόμο που αναπόφευκτα θα γεννήσει και ένα γραφειοκρατικό στρώμα. Την βοήθεια της Σοβιετικής Ένωσης την χρειάζεται το καθεστώς της Αιθιοπίας για να επιβιώσει εντός της χώρας έναντι του Ιμπεριαλισμού αλλά οι κίνδυνοι είναι μεγάλοι. Το καθεστώς της Αιθιοπίας είναι τέτοιο που πολύ εύκολα μπορεί να ακολουθήσει την πορεία της Σομαλίας - να ξαναπαίξει δηλαδή στα Ιμπεριαλιστικά πλοκάμια.

Προς το παρόν, όπως φαίνεται, το «Κέρασ της Αφρικής» θα μείνει μία περιοχή στην οποία θα υπάρχουν και θα επηρεάζουν και οι δύο υπερδυνάμεις. Η Αμερική, μέσω Ιράν και Σαουδικής Αραβίας, ελέγχει τώρα την Σομαλία και η Ρωσία την Αιθιοπία. Ο ανταγωνισμός μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων σ' αυτή την περιοχή συνεχίζεται.

νους στρατούς και σε μεγάλη κλίμακα. Δεν αποκρύβεται το γεγονός ότι Σοβιετικοί, Κουβανοί και Νοτιο εμενοί στρατιωτικοί σύμβουλοι βοηθούν, και σε επιχειρήσεις ακόμα, τον αιθιοπικό στρατό. Το Ιράν και η Σαουδική Αραβία έχουν υποσχεθεί στη Σομαλία πως σε περίπτωση που ο αιθιοπικός στρατός προχωρήσει μέ-

δια δεν θα επιτρέψει στον αιθιοπικό στρατό τέτοιο πράγμα.

Σε προηγούμενες εκδόσεις μας έχουμε ασχοληθεί με την περιοχή αυτή που ονομάζεται το «Κέρασ της Αφρικής», αλλά θα βοηθούσε να καταλάβουμε καλύτερα την σημερινή κατάσταση αν απαντήσουμε στην ερώτηση: Ποιος ο ρόλος της

ΚΥΠΡΙΑΚΟ: ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΩΡΕΣ

Συνέχεια από 1η σελ.

των για αγώνα, πρέπει απαραίτητα να ληφθούν πρώτα άμεσα μέτρα, για την άμεση άρση της εξώθησης αντίφασης που υπάρχει ανάμεσα στη φραστική θέση που μιλά για την ανάγκη μιας άτακτης συστράτευσης του λαού και στα συγκεκριμένα μέτρα με τα οποία επιχειρείται ή ανάκαμψη της οικονομίας.

Κλίμα αγωνιστικό είναι αδύνατο να δημιουργηθεί μέσα σε συνθήκες που επιτρέπουν στους

πλούσιους να γίνονται πλουσιότεροι και στους φτωχούς φτωχότεροι.

Αν οι οικονομικοί πόροι του τόπου δεν μπουν στην υπηρεσία του συνόλου, τότε η συσσώρευση του πλούτου στα χέρια των ολίγων δε μπορεί παρά να οδηγή με μαθηματική ακρίβεια στην τελική υποταγή μας.

Κι αυτό είναι κάτι που πρέπει πολύ σοβαρά να λάβουν υπ' όψιν αυτοί που έχουν σήμερα στα χέρια την πρωτοβουλία.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ «ΧΑΡΑΥΓΗΣ»

ΚΑΙ ΤΙ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ «ΤΥΠΙΚΟΤΗΤΕΣ»

Πρόσφατα η «Χαραυγή» δημοσίευσε μια μακροσκελή επιστολή που έστειλαν 10 πρώην όπαδοι — όπως ισχυρίζονται — της ΕΔΕΚ, σύμφωνα με την οποία η ΕΔΕΚ συνεργάστηκε με στελέχη του Δ. Συναγερμού για την ανάδειξη του Έπιφανίου στις μητροπολιτικές εκλογές στην Πάφο. Στην ίδια επιστολή η ΕΔΕΚ κατηγορείται πως έχει εγκαταλείψει τον αγώνα κ.τ.λ.

Στη συνέχεια ακολούθησε άρθρογραφία ανάμεσα στη «Χαραυγή» και τα «Νέα». Η «Χαραυγή» δεν ισχυρίστηκε, βέβαια, ανοικτά πως η ΕΔΕΚ έχει εγκαταλείψει τον αγώνα, αλλά ασπαστηκε το πρώτο επιχείρημα των επιστολογράφων, ότι δηλ. η ΕΔΕΚ ή στελέχη της ΕΔΕΚ συνεργάστηκαν στη διάρκεια των μητροπολιτικών εκλογών με το Δημοκρατικό Συναγερμό.

Προβλήθηκε επίσης το επιχείρημα πως η επιστολή δημοσιεύτηκε από δημοκρατικά κίνητρα, μέσα στα πλαίσια του δημοκρατικού διαλόγου.

Αφήνοντας κατά μέρος τις τυπικότητες, όφειλουμε να παρατηρήσουμε πως η «Χαραυγή» σπαρτιάς η καθόλου δεν δημοσιεύει επιστολές ή κείμενα που δεν συμφωνούν με τη γραμμή της. Όπως, μάλιστα, παρατήρησαν τα «Νέα» ούτε τις ανακοινώσεις του

Σ. Κ. ΕΔΕΚ δεν δημοσιεύει συνήθως, ή όταν το κάνει τις δημοσιεύει κουτσουρεμένες σε μη περίοπτη θέση. Έτσι η πρακτική της «Χαραυγής» δεν συμβιβάζεται καθόλου με το επιχείρημα πως ορμώμενη από υπέρμετρη δημοκρατικότητα στη δημοσίευση της περιβόητης επιστολής.

Η ουσία του θέματος είναι η εξής: Στη συγκεκριμένη περίπτωση η ΕΔΕΚ ανακοίνωσε πως αφήνει τα μέλη της ελεύθερα να ψηφίσουν σαν μητροπολίτη οποιοδήποτε από τους υποψήφιους επιθυμούν. Αρνήθηκε δηλαδή η ΕΔΕΚ να συμπεύσει με το ΑΚΕΛ — στο όνομα μιας χωρίς το προκείμενο σημασία ένωσης. Άλλα το θέμα δεν περιορίζεται στις μητροπολιτικές εκλογές, γιατί θάταν οξύμωρο να διαπληκτίζονται τα δυο άριστερά κόμματα πάνω στο θέμα των εκκλησιαστικών εκλογών. Το θέμα έγκειται στο ότι

η σωστότερη τοποθέτηση της ΕΔΕΚ στο θέμα των μητροπολιτικών εκλογών αλλά και στο θέμα των προεδρικών εκλογών φόβισαν φαίνεται τη «Χαραυγή».

Τούτο χρειάζεται επεξήγηση. Η θέση της ΕΔΕΚ Πάφου ήταν πως δεν την ενδιαφέρουν οι μητροπολιτικές εκλογές και πως ο καθένας θα έπρεπε να ψηφίσει, ότι σαν άτομο νομίζει. Όσοι δηλαδή πιστεύουν στη διδασκαλία της ορθόδοξης εκκλησίας έπρεπε, σύμφωνα με τις μεταφυσικές τους ανησυχίες, να ψηφίσουν τον υποψήφιο που έκριναν σύμφωνα με κάποια κριτήρια τον κατάλληλο. Πέρα απ' αυτό υπάρχουν και οι δροσερές εκλογές: Η ΕΔΕΚ άπαίτησε κοινό πρόγραμμα των τριών κομμάτων και πρόσφερε τελικά κάτω από την πίεση των περιστάσεων (άπαυξη, άποχώρηση Κληρίδη, κλίμα έντασης κλπ.) κριτική υποστήριξη στον Κυπριανού, γιατί όπως τόνισε ο Πρόεδρος του Κόμματος, μια «εκλογική ανάμετρησή θάταν χωρίς νόημα», διαφωνώντας όμως με πολλά βασικά σημεία του προγράμματος του κ. Κυπριανού. Αντίθετα η στάση του ΑΚΕΛ περιορίστηκε γενικά σε μια άνευ όρων υποστή-

ριξη προς τον ταρινό πρόεδρο.

Η άρνηση της ΕΔΕΚ να κουκουλωθεί κάτω από μια άριστή ένότητα, ή πιδ ξεκάθαρη (κρυστάλλινη, σύμφωνα με την ορολογία που χρησιμοποιεί συχνά η «Χαραυγή») τοποθέτηση της σε πολλά θέματα, ανησύχησαν το ΑΚΕΛ που δεν επιθυμεί διαφωνία από τ' άριστερά. Έτσι μόνο εξηγείται η δημοσίευση της επιστολής, έτσι μόνο εξηγείται η βίαιη επίθεση που ακολούθησε.

Το θέμα, όμως, όπως ξελίχτηκε, φέρνει μαζί του και την πολύβοη ήχώ του όχι και τόσο μακρινού παρελθόντος. Η κατηγορία για συνεργασία της ΕΔΕΚ με το Συναγερμό δεν μπορεί να εξηγηθεί άλλωστε παρά από το δράμα της εθύνης που η ηγεσία του ΑΚΕΛ νιώθει για τη συνεργασία που είχε με κείνον τον «καλό καρδακέρη», τον πολιτικό εκπρόσωπο της οικονομικής ολιγαρχίας, τον κ. Κληρίδη.

Βέβαια η «Χαραυγή» απάντησε σε τούτο το σημείο. Είπε πως τόκανε γιατί ο ίδιος ο Μακάριος συνεργαζόταν με τον Κληρίδη. Εύτυχώς που το 1976 ο Μακάριος ήρθε σε σύγκρουση με τον Κληρίδη, γιατί σήμερα

η «Χαραυγή» θά μας έλεγε πως η συνεργασία μαζί του είναι ή υποθήκη του Μακαρίου. Το επιχείρημα έχει τη δική του λογική και δεν καταρripτεται: «Εμείς κάνουμε, δ.τι κάνει ή θέλει ο Μακάριος. Ο Μακάριος συνεργάστηκε με τον Κληρίδη: Άρα έμεις συνεργαστήκαμε με τον Κληρίδη». Τα συμπεράσματα είναι ορθά γιατί ακολουθεί τους κανόνες της τυπικής λογικής. Άλλά έμεις λυπούμαστε να πούμε πως διαφωνούμε στην άφεταιρία: Υποστηρίζουμε κάποιο ανάλογο με τα συμφέροντα τα οποία εκπροσωπεί.

Για τούτο πρωταρχική σημασία δεν έχουν οι τυχόν μητροπολίτες ή οι κατά καιρούς εκπρόσωποι της αρχουσας τάξης. Υψιστη και πρωταρχική σπουδαιότητα έχει ή αναγκαίοτητα για όλους που θέλουν να εκπροσωπούν και να προωθούν τα λαϊκά συμφέροντα να βρουν τρόπους συνεργασίας και ένότητας.

Η ΕΔΕΚ πρότεινε το πρόγραμμα της. Έστω και άργα πρέπει ν' ανταλλαγούν άπόψεις — ανοικτά μπροστά στο λαό — πάνω στο πρόγραμμα τούτο για να διαμορφωθεί ή σωστή πορεία.

Παγκυπριος Αντιανειμικος Συνδεσμος:

ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΣ. ΑΝΑΙΜΙΑΣ

Σε προηγούμενη έκδοση της εφημερίδας μας αναφερτήκαμε στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Παγκύπριος Αντιανειμικός Σύνδεσμος (ΠΑΣ) στην προσπάθειά του να διατηρήσει στη ζωή τα παιδιά που πάσχουν από τη Μεσογειακή Αναιμία και να τους φτιάξει χρήσιμα για την κοινωνία άτομα. Για την επίλυση αυτών των προβλημάτων ο ΠΑΣ έχει αναπτύξει μια μεγάλη δραστηριότητα διαφώτισης του κοινού από μη μία και άσκηση πιέσεων πάνω στην κυβέρνηση από την άλλη.

Μέσα στα πλαίσια αυτών των προσπαθειών ήταν και ή πινακίδαφορία που όργάνωσε πριν δυο περίπου βδομάδες ο ΠΑΣ,

φορίας ήταν ή εξέλιξη από τις άποθήκες του Γεν. Νοσοκομείου του φαρμάκου Ντεσφεράλ που είναι απαραίτητο για να δι-

μακεία γιατί κοστίζει περισσότερο από το συνθιμισμένο μισθό ενός εργαζόμενου. Ο ΠΑΣ κατηγορεί το Γεν. Νοσοκομείο για έλλειψη άδιαφορίας και άνευθυνότητας για τη μη έγκαιρη παραγγελία του Ντεσφεράλ.

Μετά την πινακίδαφορία παραδόθηκε ύπόμνημα στον Πρόεδρο Κυπριανού και τον Υπουργό Υγείας κ. Μικελλίδης. Στο ύπόμνημά του ο ΠΑΣ τονίζει την άγανάκτησή του για την μη σοβαρή αντιμετώπιση της άρρωστειας από μέρος των υπευθύνων. Ταυτόχρονα μιλά για βραχυκύκλωμα και σαμποτάρισμα των προσπαθειών για λύση του προβλήματος άκόμα και σ' αυτά στα όποια από κοινού τ' Υπουργείο και ο ΠΑΣ συμφωνούν. Άπαιτά να γίνη έρευνα και να κατανεμηθούν εύθυνες. Τα κύρια αίτήματα του ΠΑΣ είναι:

ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΑ:

1. Να ύπάρχη έπαρκής παρακαταθήκη του Ντεσφεράλ στο Γεν. Νοσοκομείο για να χορηγείται στους πάσχοντες χωρίς διακοπή.
2. Να βρεθεί έπαρκής χώρος για μεταγγίσεις αίματος και άποσιδήρωσης (χορηγήσεις Ντεσφεράλ) και να ύπάρχη συνεχής παρακολούθηση από ειδικευμένο προσωπικό κατά τη διάρκεια των μεταγγίσεων και άποσιδηρώσεων.
3. Να καλύτερεύσουν οι συνθήκες στην Τράπεζα αίματος.
4. Να διαχωριστή ειδική κλινική Μεσογειακής Αναιμίας και να επανδρωθή με ειδικευμένο ιατρικό και παραϊατρικό προσωπικό.

ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΑ:

1. Να έπιστευοθεί ή άνεγερση ειδικού Αντιανειμικού Κέντρου με τον καλύτερο δυνατό εξοπλισμό και άρτια επάνδρωση.
2. Να μπει σ' εφαρμογή μακροχρόνιο πρόγραμμα για την πρόληψη της Μ. Α. πάνω σε παγκύπρια κλίμακα για την εξακρίβωση του ποσοστού των φορέων του στίγματος της Μ. Α., με στόχο την εξάλειψή της.
3. Να παρθούν μέτρα για την επαγγελματική άποκατάσταση των παθόντων.

Τά αίτήματα αυτά του ΠΑΣ

ή κυβέρνηση είχε υποσχεθεί πως μέχρι το τέλος του ίδιου χρόνου τ' Αντιανειμικό Κέντρο θά ήταν έτοιμο και πως ολόκληρος ο πληθυσμός της Κύπρου θά εξετάζοταν για τ' στίγμα της Μ. Α. με ρυθμό 10.000 άτόμων τ' χρόνο. Σήμερα, άρχες του '78, τ' κτίσιμο του Κέντρου δεν έχει καν άρχίσει ενώ οι εξετάσεις για τ' στίγμα έχουν τελειώσει σταματήσει. Τον περασμένο χρόνο '78, αντί των 10.000 εξετάσεων έγιναν μόνο 900. Μηχανήματα άξιας δεκάδων χιλιάδων λιρών πουν ο ΠΑΣ άγόρασε με δικά του λεπτά από την θετική άνταπόκριση του κοινού,

που ξεκίνησε από τ' Γεν. Νοσοκομείο Λευκωσίας και κατάληξε στο προεδρικό. Κύριος λόγος τ' την όργάνωση της πινακίδα-

απαιτείται στην ζωή ένα παιδί που πάσχει από Μ. Α. Τό φάρμακο αυτό είναι έντελώς άδύνατο να αγοράζεται από τ' φαρ-

δεν είναι νέα. Έδώ και αρκετά χρόνια πιέζει ο ΠΑΣ για τ' λύση τους. Από τις άρχες τ' 1976

για τ'ν εξοπλισμό του Κέντρου, βρίσκονται κλεισμένα στις άπο-

η εξέλιξη και η ήττα του Λαϊκού Κινήματος στην Ελλάδα

ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΗΣ ΒΑΡΚΙΖΑΣ

Οι παγίδες και τὰ εμπόδια πού χρησιμοποίησε ο Διεθνής Ιμπεριαλισμός για νά σταματήσει τήν ανοδική πορεία του Έλληνικού λαού είναι πολλά.

Μία ήμερομηνία είναι βαθιά τυπωμένη στο μυαλό κάθε Έλληνα, ή 12 του Φεβράρη.

Ή μέρα πού ή ήγεσία του αγώνα, ή ήγεσία του λαϊκού κινήματος έπεσε στή παγίδα του Άγγλικού Λέοντα, στή γρανάζια του Ιμπεριαλισμού.

Άλλά ως πάρουμε τὰ πράγματα από τήν αρχή, από τότε πού οι Γερμανοί μπήκαν στήν Ελλάδα και ο άγκυλωτός σταυρός καλοκάθισε για καλά στή σβέρκο του Έλληνα εργαζομένου.

Τότε ο μόνος πυρήνας πού ήταν το ΚΚΕ, πού προσπάθησε με τήν βοήθεια των εξοριστών, πού επέστρεφαν νά ξανααστήσουν τήν οργάνωση τους για τήν προπαρσασκευή του αγώνα.

Το Σεπτέμβρη του 1941 ιδρύθηκε, με συνεργασία μικρότερων οργάνωσεων και του ΚΚΕ, Έθνικό Άπελευθερωτικό Μέτωπο (ΕΑΜ). Το ίδρυτικό του ΕΑΜ ύπογράφουν αντιπρόσωποι του ΚΚΕ, ΣΚΕ, ΕΛΔ, Άγροτικό Κίνημα. Έκείνο το καιρό ιδρύεται επίσης το ΕΔΕΣ (Έθνικός Δημοκρατικός Έλληνικός Στρατός) πού ήταν κίνημα των Δεξιών Βασιλικών. Το κίνημα τους ηγείτο ο Ναπολέων Ζέρβας.

Μέσα στις τάξεις του ΕΑΜ και συγκεκριμένα στήν ήγεσία, υπήρχε μία αὐτοσυγκράτηση στον άφορο ύπερ το επόμενο βήμα στον αγώνα. Ο Άρης Βελουχιώτης ήταν ο μόνος πού μιλούσε για ένοπλο αγώνα. Κάθε τόσο έβαζε θέμα ένοπλου αγώνα στή

Έλληνικές επαρχίες.

Στις αρχές του Μάρτη του '42 ή Κ. Ε. του ΚΚΕ και ή Κ. Ε. του Έθνικού Λαϊκού Άπελευθερωτικού Στρατού (ΕΛΑΣ) άποφασίζουν τήν οργάνωση το άνταρτοπολέμου. Σκληρή δουλειά από στελέχη του κινήματος και με τήν βοήθεια του λαού πού πύκνωνε καθημερινά τις τάξεις του ΕΛΑΣ.

Ή δράση του ΕΛΑΣ δέν μπορεί νά περιγραφεί μέσα σέ ένα περιορισμένο άρθρο, ούτε σέ τόμους ολόκληρους από βιβλία. Το ΕΛΑΣ ξαναζωντάνεψε το θρόλο του άντάρτικου του '21. Ή δουλειά τής προετοιμασίας για τή δράση του το κίνημα ενημερώνει τον Λαό από τις έφημερίδες — εργανά του. Ο ΕΛΑΣ προχωρεί και θριαμβεύει. Ο Φασισμός — έπεχτατισμός του Φώρερ καταρρέει, ή Ελλάδα θα γίνει το Βατερλώ του.

Ή νίκη δέν θα άργούσε νά φανή με μία τέτοια ήγεσία πού είχε το ΕΛΑΣ — Άρης Βελουχιώτης, Σαράφης, Σαμαριώτης, Καραγιώργης κ.ά., και με τέτοιους άντάρτες, τέτοια καλά εκπαιδευμένα τάγματα. Το ΕΛΑΣ μπαίνει στή χωριά θριαμβευτικά, ο λαός είναι έτοιμος νά

Μετά τήν Βάρκιζα οι Βρεταννοί παραλαμβάνουν τὰ όπλα του Ε.Λ.Α.Σ.

στρατός, ταχτικό και μή, γυναίκες και άνδρες.

Όμως όταν το δοξασιμένο κίνημα τής Ελλάδας έδινε το τελευταίο κτύπημα στο Γερμανικό λαίλαπα, οι Άγγλοι έτοιμαζαν νά θέσουν σέ ένεργεια το Ιμπεριαλιστικό σχέδιό τους ένάντια στον Έλληνικό λαό. Ο Άγγλος Σκόπυ ήταν ήδη στήν Άθήνα. Στις 10 του Οκτώβρη του 1944 ο Σκόπυ, με τήν συγκατάθεση του Γ. Παπανδρέου πού επέστρεψε με τήν Κυβέρνηση στήν Ελλάδα, διέταξε νά μή μπή στήν Ελλάδα το Τάγμα του ΕΛΑΣ. Έτσι και έγινε άφου και το ΚΚΕ άποφάσισε νά ύπακούσει.

Πίσω από τον Σκόπυ τὰ ντόπια άνδρειακα δολοφονούν αγωνιστές του ΕΛΑΣ. Οι νεκροί φθάνουν περισσότεροι από αυτούς τής κατοχής. Το ΕΟΜ — ΕΛΑΣ διοργανώνει ειρηνικές διαδηλώσεις πού όμως καταλήγουν σέ αίματηρές συγκρούσεις με πλήρωμένους του παρακράτους.

Όλα αυτά, οι δολοφονίες, οι αίματηρές συγκρούσεις οδηγούν στο ματωμένο Δεκέμβρη του '44. Ό,τι άφησε πίσω του ο Γερμανικός λαίλαπας, ήρθε νά το καταστρέψει ο «συμμαχικός» στρατός του Άγγλικού Λέοντος και τὰ ντόπια προγεφυρώματα. Σκοπός τους νά έξοντώσουν τής αντίστασιακές δυνάμεις — τήν Έθνική Άνίσταση.

Στις 12 του Φεβράρη ύπογράφονται οι προδοτικές συμφωνίες τής Βάρκιζας. Οι συμφωνίες ήταν ο τάφος τής Έθνικής Άντίστασης, όμως ύπογράφονται, αλλά δέν άργησαν νά δείξουν το πραγματικό τους χαρακτήρα.

Μεταξύ άλλων οι συμφωνίες τής Βάρκιζας προνοούσαν παράδοση του όπλισμού του ΕΛΑΣ και διάλυση του κινήματος. Δύο βδομάδες μετά τήν ύπογραφή

των συμφωνιών ο ΕΛΑΣ παραδίδει τον έξής όπλισμόν:

Πολυβόλα διαφόρων τύπων	100
Όλμους ομαδικούς	81
Όλμους άτομικούς	138
Πολυβόλα	919
Όπλοπολυβόλα	1492
Αυτόματα	713
Τουφέκια και Πιστόλια	48473
Άντιαρματικά	57
Άσυρμάτους	17

Μικρός αριθμός όπλων κρύφθηκαν από ΕΛΑΣΙΤΕΣ σέ σπηλιές. Έτσι μπαίνουμε στήν περίοδο πού οι συμφωνίες φορούν το πραγματικό τους «πρόσωπο». Οι Κομμουνιστές καταδιώκονται, φυλακίζονται και έχτελούνται. Δίκες και έχτελέσεις με μόνη προσπάθεια νά σθήσουν μία λαμπρή περίοδο για τήν Ελλάδα και το Λαϊκό Κίνημα.

Με μόνο σκοπό νά καταποντίσουν και τον τελευταίο πυρήνα του λαϊκού κινήματος, για νά νά μπορέσουν μόνι τους πιά νά καταστήσουν τήν Ελλάδα πατριδα εύκαιριών, όρμητήριο τους

πυρήν του Ιμπεριαλισμού.

Το ΚΚΕ είχε σαν πρώτο σκοπό τή λευτεριά και τή δικαίωση στήν Ελλάδα. Τή Λαοκρατία τήν έφερε σέ δεύτερη μοίρα. Και όμως χτυπήθηκε άγρια και άμείλικτα και έτσι ένα από τα μεγαλύτερα Κομμουνιστικά Κινήματα στήν Εύρώπη κατέρρευσε. Έχασε τήν έπιοσή του στο Λαό, το σφάλμα του το πλήρωσε άκριβά.

Ή δράση του περιορίστηκε άφάνταστα γιατί ήταν δύσκολο νά δράσουν τὰ στελέχη του σέ ένα τόσο αντίδραστικό καθεστώς.

Όμως, παρόλο το σφάλμα τής 12 του Φεβράρη, ο καθένας γονατίζει εύλαβικά μπροστά στους άγώνες των Έλλήνων Άριστερών. Στο ένδοξο λαϊκό κίνημα πού καταπόντισε τον καταχτικό Γερμανικό Στρατό. Ένα κίνημα πού αγωνιζόταν για μια Ελλάδα πού νά ανήκει στους Έλληνες, για μια Ελλάδα πού νά δίνει στους πολίτες τής ζώας εύκαιρίες δίχως έκμεταλλευτές και έκμεταλλευόμενους.

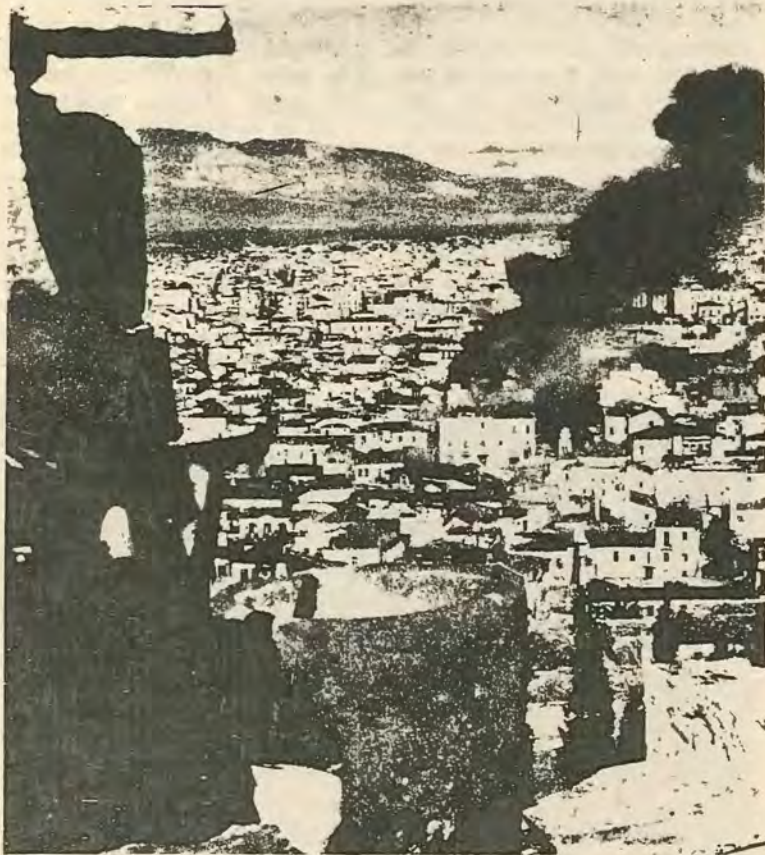

Συνέδριο τής Βάρκιζας, 12 Φεβρουαρίου 1945. Σαράφης, Σιάντος, Τσιριμώκος και Παρτσαλιδής.

στη Μεσόγειο. Το ΚΚΕ ήταν άναμφισβήτητο κίνημα με λαϊκό έρσιμα και θα ήταν για τους Ιμπεριαλιστές διεθνής ήττα μια Ελλάδα Σοσιαλιστική, μια Ελλάδα έξω από τήν σφαίρα έ-

Μια Ελλάδα έξω από τήν σφαίρα έπιορής του Ιμπεριαλισμού.

ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ,
ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

Οι Βρεταννοί χτυπούν άπό τήν Άκρόπολη τις συνοικίες πού ύποστηρίζουν τον Ε.Λ.Α.Σ.

διάφορα σώματα του Κινήματος. Τελικά ο Άρης αναλαμβάνει μια έπιχείρηση για νά δη τή ψυχολογική κατάσταση του λαού για ένα άνταρτοπόλεμο. Ο Άρης άργασε κυριολεκτικά τις

μπή στο Κίνημα αν χρειαστή. Κάθε Έλληνας άπατριώτης κάνει το πάν γι νά βοηθήσει το ΕΛΑΣ. Άξίζει νά σημειωθεί ότι το ΕΛΑΣ πριν τήν διάλυση του είχε στις τάξεις του 600.000

ΤΑ «ΕΛΛΗΝΟ-ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ» ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΕΙΑ

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία γύρω από τα «ελληνοχριστιανικά ιδεώδη». Στη Βουλή, σε μία πρόσφατη συζήτηση, ακούστηκαν διάφορες απόψεις γύρω από το θέμα αυτό. Ακόμα ο Αρχιεπίσκοπος θεώρησε αναγκαίο να κάνει δηλώσεις στις εφημερίδες. "Αν όμως λάβουμε υπ' όψη μας ότι οι Χριστιανοί για ολόκληρους αιώνες βρισκόνταν σε δυναμική αντιπαράθεση με το Έλληνικό πνεύμα (πρώτους μ.Χ. αι.) θα μās είναι αδύνατο να προσδιορίσουμε πώς τα ιδεώδη αυτά, ελληνικά και χριστιανικά, συνταυτίζονται.

"Αν προσπαθήσουμε να καταλάβουμε τί είναι αυτά τα ιδεώδη, από ό,τι λέν οι καθηγητές στα σχολεία όταν διδάσκουν κάτι σχετικό με το θέμα αυτό, τότε θα καταλήξουμε στο συ-

πέρασμα ότι «ελληνοχριστιανικά ιδεώδη» είναι το θέμα που καλλιεργεί τον εθνικισμό, τον σαβιτισμό και τον αντικομμουνισμό.

Ο Αρχιεπίσκοπος στις δηλώσεις του λέει ότι η παιδεία πρέπει να καθοδηγείται από τα «Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη». Τόν πληροφορούμε ότι η παιδεία καθοδηγείται από τα «ιδεώδη» αυτά και είναι καιρός για κατήργησή τους.

Σήμερα, στις συνθήκες που περνούμε, ο εθνικισμός και ο αντιτουρκισμός είναι καταστροφικός. Σύμμαχοι του Κυπριακού λαού είναι όλοι οι λαοί και οι τάξεις που αγωνίζονται ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την εκμετάλλευση.

Σ. Τ.
Μαθητής Ακρόπολης.

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ Δρ. ΣΟΦΙΑΝΟ

Τόν τελευταίο καιρό γίνεται μία έντονη έκστρατεία από τη δεξιά ενάντια στον υπουργό Παιδείας κ. Σοφιανό. Οι κατηγορίες που εκτοξεύονται είναι κάθε λογής από το «κακό» που προκαλεί στην «έλληνοκότητα» της κυπριακής παιδείας μέχρι «κατάχρηση» της θέσης του για να «βοηθήσει» φίλους του. Είναι φανερό πως η δεξιά θέλει να τον άπαλλαξει.

Η άστική τάξη είναι καλά δομημένη και είναι σε θέση να αλλάξει τους υπευγούς και τα άλλα όργανά της ανάλογα με τις συνθήκες και τις ανάγκες της. Πολλές φορές αναγκάζεται να τοποθετήσει σε υπουργικές ή άλλες θέσεις ανθρώπους που δεν την ικανοποιούν πλήρως, ιδιαίτερα σε περιόδους έντονης κρίσης. Κάτι τέτοιο συνέβηκε στην περίπτωση του κ. Σοφιανού.

Ο Υπουργός Παιδείας ήταν φυσικά γνωστός στο κράτος και την άστική τάξη και ήξεραν πολύ καλά πως από τη θέση του υπουργού θα προχωρούσε σε μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση, σαν προοδευτικός που είναι. Τέτοιες μεταρρυθμίσεις ήταν αναγκαίες ακόμα και για την άρχουσα τάξη, αλλά και για να δοθεί μία διέξοδος στην λαϊκή απαίτηση για αυτές. Ακόμα ήταν ανάγκη να άπαλλαγεί η παιδεία από τα πιο θλακώδη σωδι-

νιστικά ιδεώδη της.

Ο κ. Σοφιανός μετέφερε πολύ γρήγορα την συνηματολογία από τον εθνικισμό στη δημοκρατικοποίηση της παιδείας. Αυτό και μόνο δημιούργησε τις συνθήκες για να μπορέσουν οι δάσκαλοι και οι μαθητές να προχωρήσουν πολύ πιο πέρα από τις επιθυμίες της άρχουσας τάξης. Ο μαθητικός συνδικαλισμός έμπαινε πια μπροστά στους μαθητές σαν μία μέθοδος οργάνωσης και αγώνα, σαν μία μέθοδος αποτελεσματικής επεμβάσεως στις διάφορες πολιτιστικές και πολιτικές εξελίξεις.

"Άλλη σημαντική μεταρρύθμιση ήταν η εφαρμογή της δωρεάν τεχνικής εκπαίδευσης που από τη μία δίνει την ευκαιρία στα φτωχά στρώματα να μορφωθούν και από την άλλη προσφέρει στο σύστημα τα ειδικευμένα εργατικά χέρια που χρειάζεται. Ός εδώ η άρχουσα τάξη μπο-

ρούσε να άνεχτεί τον κ. Σοφιανό.

"Όμως προχώρησε πιο πέρα. Έπέμενε να τονίσει το έγκλημα του πραξικοπήματος "Εθιξε την ίδια την χρεωκοπημένη της ιδεολογία — τα «Ελληνοχριστιανικά ιδεώδη». Μίλησε για Κυπριακό Πανεπιστήμιο. Έξ άλλου, η δεξιά άρχισε να νοιάζει πως δεν είναι πια τόσο αδύνατη όσο ήταν αναγκάστηκε να άνεχτεί το Σοφιανό, και αφού πλέον γίνεται επικίνδυνος για αυτούς, θέλουν να τον διώξουν. Δεν μπορούν όμως να το κάμουν χωρίς επιχειρήματα και έτσι άρχισαν μια έκστρατεία λασπολογίας εναντίον του για να τον φθείρουν στη συνείδηση του λαού και να μπορέσουν να άπαλλαγούν από την ένοχλητική παρουσία του.

"Όμως ο μαθητόκοσμος ξέρε πολύ καλά τα κίνητρα της δεξιάς σ' αυτή την επίθεση και θα σταθεί δίπλα στον κ. Σοφιανό όπως κάθε προοδευτικό άνθρωπο για να την πολεμήσει. Αυτή η αποφασιστικότητα πρέπει να άναπτυχθεί και να αξιοποιηθεί για να περιφρουρηθούν όσα κερδήθηκαν μέχρι σήμερα.

Γ. Μ. Μ.
Μαθητής Γυμνασίου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

"Ένα από τα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζει χρόνια τώρα η Τεχνική Σχολή Λευκωσίας είναι η άρτια κατάρτιση των μαθητών στην τεχνική ειδίκευση. Σ' αυτή την άρτια τεχνική εκπαίδευση υπάρχουν δύο κύριοι συντελεστές. Αυτοί είναι: α) Η θεωρητική τεχνολογία και β) η πρακτική εξάσκηση της τεχνολογίας αυτής.

Για την εφαρμογή όμως του δεύτερου συντελεστή χρειάζονται δύο άλλα στοιχεία. Η πρακτική εξάσκηση στα εργαστήρια της σχολής και η παρακολούθηση επιτέλεσης εργασίας στους τόπους δουλειάς (εκπαιδευτικές εκδρομές). Όμως βλέπουμε ότι ούτε το πρώτο στοιχείο προσ-

φέρει αυτά που έπρεπε να προσφέρει λόγω του ανεπαρκούς εξοπλισμού των εργαστηρίων, ούτε το δεύτερο, μια και δεν πραγματοποιούνται πια τέτοιες εκπαιδευτικές εκδρομές.

Γι' αυτό και εμείς ζητούμε όπως:

- α) Έξοπλισθούν τα εργαστήρια με κατάλληλο εξοπλισμό.
- β) Την πραγματοποίηση εκπαιδευτικών εκδρομών (σε τόπους όπου οι μαθητές σ' επάφελούνται από τις επισκευές τους).

ΟΜΑΔΑ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος και συγχρονα προβλήματα του σοσιαλισμού

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ

ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - Γ'

Στό πρώτο άρθρο αυτής της σειράς για την Ευρωπαϊκή Σοσιαλδημοκρατία αναφέραμε πώς ο όρος «σοσιαλδημοκρατία» χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από την Δεύτερη Διεθνή, που οργανώθηκε με πρωταγωνιστές τον Ένγκελς και άλλους επαναστάτες — φιλόσοφος του προλεταριακού κινήματος. Έτσι η Σοσιαλιστική Διεθνή που αποτελείται από τα Σοσιαλδημοκρατικά κόμματα θεωρείται συνήθως σαν η συνέχιση της 2ης Διεθνούς, ή διάδοχό της, σε αντιπαράθεση με την 3η Διεθνή που οργανώθηκε από τον Λένιν και ονομάστηκε Κομμουνιστική Διεθνή ή ΚΟΜΙΝΤΕΡΝ.

Είναι πράγματι αυτή η κατάσταση; Διατηρή ή Σοσιαλιστική Διεθνή τις παραδόσεις της 2ης Διεθνούς; Η απάντηση δεν είναι απλή. Κι αυτό γιατί δεν ζούμε σ'ένα κόσμο στατικό όπου τίποτε δεν αλλάζει αλλά αντίθετα αυτός ο κόσμος έχει σαν βασικό του γνώρισμα την συνεχή αλλαγή. Ακόμα η 2η Διεθνή δεν ήταν κάτι μοναδικό ή μιά και μόνη παράδοση αλλά ένα πολύ πλατύ φάσμα απόψεων, ρεφορμιστικών και επαναστατικών. Έτσι είναι δυνατό να έχουμε στη Σοσιαλιστική Διεθνή συνέχιση μέρους των παραδόσεων της 2ης Διεθνούς. Ο Λένιν έγραψε για τις τρεις Διεθνείς:

«Η Πρώτη Διεθνή έβαλε τα θεμέλια του προλεταριακού διεθνούς αγώνα για το σοσιαλισμό.

«Η Δεύτερη Διεθνή καθάρωσε μιά περίοδο στην οποία προετοιμάστηκε το έδα-

φος για πλατύ, μαζικό ξέπλωμα του κινήματος σε ένα άριστο χωρών.

«Η Τρίτη Διεθνή μάζεψε τα φρούτα της δουλειάς της Δεύτερης Διεθνούς, απόρριψε το τυχοδιωκτικό, σοσιαλ-συνδικαλιστικό, αστικό και μικροαστικό της πρόγραμμα, και άρχισε να εφαρμόζει τη δικτατορία του προλεταριάτου.

«Όπως είπαμε πριν η Δεύτερη Διεθνή κατέρρευσε και διαλύθηκε μετά την άτυχία της να εμποδίσει τον 1ο παγκόσμιο πόλεμο. Μετά την δημιουργία της ΚΟΜΙΝΤΕΡΝ τα παλιά σοσιαλιστικά κόμματα που είχαν πιά γίνει τελείως ακίνδυνα για τον καπιταλισμό ξαναμαζεύτηκαν και ίδρυσαν τη Σοσιαλιστική Διεθνή. Ήταν η συνέχιση της «τυχοδιωκτικής, σοσιαλ-συνδικαλιστικής κλπ» παραδοσης της 2ης Διεθνούς.

Μετά τον 2ο παγκόσμιο πόλεμο η ΚΟΜΙΝΤΕΡΝ είχε

ήδη διαλυθεί από τον Στάλιν και τα κόμματα της Σοσιαλιστικής Διεθνούς στηρίχτηκαν στην Αμερική για ν'αντιμετωπίσουν την επανάσταση που απειλούσε την Ευρώπη. Τα πιο αντιδραστικά κόμματα βρέθηκαν στην ήγηση της όπου και παραμένουν μέχρι σήμερα.

«Η Σοσιαλιστική Διεθνή βρίσκεται σήμερα πόσο μακριά από μιά επαναστατική ιδεολογία όσο και στην ίδρυση της. Ο ρόλος της, όταν δεν περιορίζεται σε ακαδημαϊκές συζητήσεις για το σοσιαλισμό, είναι όχι η προώθηση αλλά η συγκράτηση της επανάστασης. Η βοήθεια που δίνει στα σοσιαλιστικά κόμματα που ανήκουν στις γραμμές της εξαρτάται από το πόσο «μετριότητα» είναι. Η εμπειρία του PSOE στην Ισπανία είναι χαρακτηριστική. Όταν το PSOE ακολουθούσε μιά άριστη πορεία διώχνοντας τα πιο δεξιά στοιχεία ή Σ.Δ. άρχισε να προβάλλει μικρά «σοσιαλιστικά» κόμματα του δημιουργήθηκαν από τους αποβλημένους. Τότε μόνο η Σ.Δ. έδωσε την υποστήριξη της στο PSOE όταν το PSOE πρόσφερε την ευκαιρία στους αποβλημένους να ξαναγυρίσουν στο κόμμα.

Το γεγονός ωστόσο παραμένει ότι τα κόμματα της Σ.Δ. εκπροσωπούν και εκφορζουν πλατείες εργατικές μάζες. Σε χώρες όπως η Δυτική Γερμανία, η

Βρετανία και η Σουηδία έχουν το αποκλειστικό μονοπώλιο της εκπροσώπησης της εργατικής τάξης. Τα άλλα εργατικά κόμματα σ' αυτές τις χώρες είναι τόσο μικρά και άσημαντα που, για την ώρα τουλάχιστο, δεν αποτελούν σοβαρή αμφισβήτηση της ήγησης της Σοσιαλδημοκρατίας. Σε άλλες χώρες όπως τη Πορτογαλία, την Ισπανία και την Γαλλία όπου υπάρχουν μαζικά Κομμουνιστικά Κόμματα τα Σοσιαλιστικά κόμματα όχι μόνο φαίνονται να διατηρούν την υπεροχή τους σε μαζικότητα αλλά και να την αυξάνουν.

«Αν μετρούσαμε τις προοπτικές για την Ευρώπη σ' ένα επιφανειακό, απλώς κομματικό επίπεδο ή εικόνα θάταν πολύ απογοητευτική. Το εργατικό Κίνημα, καθωδηγούμενο από μιά ρεφορμιστική ήγηση, δεν θάχε καμιά ελπίδα απελευθέρωσης, ο Καπιταλισμός θά μπορούσε να βρσκει συνεχώς λύσεις στα προβλήματά του πότε μετά από μιά συνεργασία με τους Σοσιαλδημοκράτες, πότε μέσα από μιά σύγκρουση μ' αυτούς και πότε (γιατί όχι) μέσα από κάποιο πόλεμο.

«Αλλά εύτυχως η ιστορία δεν μετρά στην επιφάνεια. Κινείται μέσα από τις αντιφάσεις της κοινωνίας και όχι μόνο στην κομματική έκφρασή τους. Η εργατική βάση των κομμάτων της Σ.Δ. μπορεί ν' αποτελεί την δύναμή της, είναι όμως και η «αχίλλειος πέτρα» της ρεφορμιστικής της ιδεολογίας. Μέσα από τις κρίσεις του συστήματος ή εργατική τάξη αποκτά εμπειρίες που ολόένα και περισσότερο την σπρώχνουν στο αναπόφευκτο συμπέρασμα ότι ο καπιταλισμός είναι η πηγή της κακοδαιμονίας της. Οι άριστερες δυνάμεις αναπτύσσονται ολόένα και με μεγαλύτερη συχνότητα ενώ η κατάπνιξή τους ξεσκεπάζει τον πραγματικό ρόλο της Σοσιαλδη-

κρατικής ήγησης. Ο καπιταλισμός βρίσκεται σε κρίση. Μαζί του βρίσκεται σε κρίση και η Σοσιαλδημοκρατία. Το χάσμα ανάμεσα στους δραστικούς της εργατικής τάξης και του ρεφορμισμού ολόένα και μεγαλώνει. Μέσα από τις κρίσεις των Σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων αρχίζει να διαφαίνεται η ελπίδα για μιά επαναστατική αλλαγή τους. Μιά τέτοια αλλαγή είναι απαραίτητη προϋπόθεση για μιά νικηφόρα αναμέτρηση της εργατικής τάξης με το σύστημα. «Αν αυτό δεν γίνει δυνατό η Σοσιαλδημοκρατία, αργά ή γρήγορα, θά καταλήξει εκεί που μιά μέρα θά καταλήξει και ο καπιταλισμός — στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας. Έχει συνδέσει πολύ τη μοίρα της μ' αυτόν.

Μιά τέτοια διαπίστωση δεν είναι χαρμόσυνο γεγονός για ένα Μαρξιστή. Γιατί η κατάρρευση ενός εκφυλισμένου εργατικού κόμματος χωρίς την αντικατάστασή του από ένα ρωμαλέο επαναστατικό σημαίνει ήττα του εργατικού κινήματος. Και σήμερα δεν φαίνεται να υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις. Τα Κομμουνιστικά Κόμματα είναι έξω από την εκφυλισμένα ενώ ο τρελλός ατοικανοποιείται με την σπουδαία φάνεια της «καθαρής» γραμμής, αποκομμένος από την τάξη που ονομαστικά θέλει να οδηγήσει στην επανάσταση.

Οι Μαρξιστές βρίσκονται μαζί με την εργατική τάξη, τις δεγανώσεις της, τις συντεχνίες της, τα κόμματα της. Δεν στέκουν μακριά σαν νέοι μεσσίες κηρύττοντες τη λύτρωση. Γι' αυτό δεν είναι άρετο να απορρίψει κανείς τα Σοσιαλδημοκρατικά κόμματα και να τα αγνοήσει. «Η μαζική εργατική του βάση πιά μετατρέπεται σε κόμματα-κλειδιά για την έκβαση των συγκρούσεων που θ' ακολουθήσουν.

ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΗ ΣΕΒΕΓΕΠ

Η ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΟΤΗ ΕΧΕΙ ΣΤΟΧΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Τελευταία γίνεται λόγος για μιὰ καινούργια συντεχνία που δημιουργήθηκε από τὸν συνεργατισμὸ κί- με τὴν ὁποία ἤρθαν σὲ ρῆξη ἡ ΠΕΟ καὶ ἡ ΣΕΚ. Σκοπὸς τῆς ΣΕΚ καὶ τῆς ΠΕΟ εἶναι ἡ διάλυση αὐτῆς τῆς συντεχνίας. Ἡ συντεχνία προσπαθεῖ νὰ εἰσβάλει στὰ ἐργοστάσια, κυρίως τοῦ συνεργατισμοῦ, μὲ κάθε τρόπο, ἐκβιάζοντας ἢ δωροδοκώντας τοὺς ἐργάτες. Ἐνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐργοστάσια πού κατάφερε νὰ εἰσβάλει εἶναι καὶ τὸ ΣΕΒΕΓΕΠ, ΣΥΠΡΙΝΑ πού βρίσκεται στὸν Ἀσπρομερίτη. Αὐτὸ τὸ ἐργοστάσιο ἐπισεφθήκαμε στὶς 31 Ἰανουαρίου καὶ ἐκάμαμε μιὰ ἔρευνα γιὰ τὶς συνθήκες δουλειᾶς τῶν ἐργατῶν καὶ γιὰ τὴ νέα συντεχνία...

ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Ἡ πλειοψηφία τῶν ἐργατῶν εἶναι γυναῖκες, νέες ἢ ἡλικιωμέ- νες. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι ὁ μισθὸς τῶν γυναικῶν εἶναι πολὺ χαμηλότερος ἀπὸ τὸ μισθὸ τῶν ἀνδρῶν, παρόλο πὺ προσφέρουν τὴν ἴδια ἐργασία. Ὅλοι οἱ ἐργάτες δουλεύουν 42,5 ὥρες τὴν ἑβδομάδα. Ὁ πὺ ψηλὸς μισθὸς τῶν ἀνδρῶν εἶναι 14.500. Οἱ γυ- ναῖκες παίρνουν μόνο 8.500. Ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ὑποχρεωμένες νὰ πληρώνουν τὰ μεταφορικά τους. Ἄν καθυστερήσουν καμιά φορὰ ὁ μισθὸς τους μειώνεται. Τὸ περιβάλλον τοῦ ἐργοστασίου εἶναι ἀνθυγιεινὸ. Ὁ θόρυβος τῶν μη- χανῶν στὸ ἐργοστάσιο εἶναι μεγάλος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀμοιβὴ τῶν ἐργατῶν εἶχε ἀποφασιστεῖ νὰ εἶναι ἴση μὲ ἐκείνη τῶν ἐργα- τῶν. Ἐμείνε ὅμως στὰ χαρτιά, γιατί καμιά ἀπὸ τὶς συντεχνίες δὲν πῆρε ἀποφασιστικὴ θέση γιὰ

τὴν προώθηση τῆς ἀπόφασης. Ὁ ἐργοδότης, ἰδρύοντας τὴ νέα συντεχνία εἶναι φανερὸ ὅτι σκοπεύει νὰ ἐλέγξει τὸ ἐργατι- κὸ κίνημα μέσα στὰ ἐργοστάσια του. Ὅπως ἀποδεικνύεται δὲν διστάζει νὰ ἐκμεταλλεύεται τὶς ἀσχημες συνθήκες πὺ ἐπικρα- τοῦν μέσα στὸ ἐργοστάσιο του. Ἡ αὔξηση τῶν μισθῶν τῶν ἐρ- γατῶν πὺ γράφονται στὴν συν- τεχνία τους καὶ γενικὰ ἡ καλύτερη μεταχείριση τους, ἔχει αὐ- τὸ τὸν στόχο. Οἱ ὑπόλοιποι ἐρ- γάτες πιέζονται ἢ ἐκβιάζονται μὲ ἀπειλὲς γιὰ ἀπολύσεις γιὰ νὰ ὑποκύψουν καὶ νὰ γραφοῦν στὴ συντεχνία τοῦ ἐργοδότη.

ΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Πὺ κάτω παραθέτουμε ἀπό- ψεις τῶν ἐργατῶν τοῦ ΣΕΒΕ- ΓΕΠ πάνω στὶς συνθήκες δου- λειᾶς του καὶ τὴ νέα συντε- χνία:

ΕΡΓΑΤΡΙΑ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΗ

Ὁ μισθὸς μου εἶναι πολὺ χα- μηλὸς, €9 τὴν βδομάδα. Γιὰ νὰ μπορῶ νὰ ζήσω πρέπει νὰ μὲ βοηθᾷ κάποιος ἄλλος. Κα- θημερινὰ ἐργαζόμαστε 8,5 ὥ- ρες ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Σάββατο. Στὸ ἐργοστάσιο ἔχει πολὺ θόρυβο ἀ- πὸ τὰ μηχανήματα. Ἐχομε τὴν ἐλευθερία νὰ γραφοῦμαστε σ' ὅποια συντεχνία θέλομε, ἀλλὰ ὄχι νὰ ἔχομε τὰ ἴδια ὀφελήματα μὲ ἐκείνες πὺ θὰ γραφοῦν στὴ συντεχνία τοῦ ἐργοδότη. Π.χ. μιὰ κοπέλλα πὺ ἀνήκει στὴν συντεχνία του μπορεῖ νὰ πάρει αὔξηση ἐνὸ μιὰ ἄλλη ὄχι.

ΕΡΓΑΤΡΙΑ ΑΝΕΙΔΙΚΕΥΤΗ (Προσφυγοπούλα ἀπὸ τοῦ Μόρφου)

Ὁ μισθὸς μου εἶναι πολὺ λί- γος καὶ τὰ πράγματα ἀκριβώ- νουν. Καρτερᾷς μὲ €8.250 νὰ μᾶς φτάσουν ἀγῶγια καὶ 5λα καὶ νὰ εἶμαστε ἱκανοποιημένοι. Ὁ μισθὸς τῶν ἀνδρῶν εἶναι πε- ρίπου €14.500. Ἐργαζόμαστε 42,5 ὥρες τὴ βδομάδα.

ΕΡΓΑΤΡΙΑ ΑΝΕΙΔΙΚΕΥΤΗ (Ἀπὸ τοῦ Μόρφου)

Ὅχι, δὲν εἶμαστε ἱκανοποιη- μένες. Δουλεύομε καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἀντρας μου γιὰ νὰ περάσο- με. Δουλεύομε 42,5 ὥρες τὴ βδομάδα καὶ πιάνω μόνο €8. 300. Κουράζομαι πολὺ ἀπὸ τὴν δουλειᾷ, ἐπειδὴ εἶμαι καὶ ἡλι- κιωμένη. Ἀπὸ τὸν καιρὸ πὺ ἐφύγαμε ἀπὸ τὰ σπῆτια μας ἔ- χει τρία χρόνια καὶ ὁ μισθὸς μου εἶναι ὁ ἴδιος. Ὁ ἐργοδότης μας κάμνει δι- ακρίσεις διότι ἄλλες αὔξησε καὶ ἄλλες ὄχι. Ἄν δὲν ἐγγραφοῦμα- στε στὴ συντεχνία του δὲν θὰ μᾶς ἔδινε δουλειᾷ.

ΕΡΓΑΤΡΙΑ ΑΝΕΙΔΙΚΕΥΤΗ (Ἀπὸ τοῦ Μόρφου)

Τὰ χρήματα πὺ μᾶς δίκουν εἶναι πολὺ λίγα €8.250 τὴ βδομάδα. Δὲν μᾶς φτάνουν νὰ ζήσομε, δουλεῖ καὶ ὁ ἀν- τρας μου καὶ ἐγὼ γιὰ νὰ τὰ δαγῶμε πέρα.

ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΟΡΦΟΥ

Βασικὰ δταν ἀρχισα ἤμου ἱκανοποιημένος μὲ τὸν μισθὸ μου. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου νομίζω ὅτι πρέπει νὰ βελτιω- θεῖ. Ἀρχισα μὲ μέτριο μισθὸ

καὶ μᾶς ὑποσχέθηκαν ὅτι θὰ μᾶς τὸν αὔξουν. Δὲν μπορῶ νὰ ζή- σω τὴν οἰκογένειά μου μ' αὐ- τὰ τὰ λεφτὰ καὶ γι' αὐτὸ πρέ- πει νὰ δουλεῖ καὶ ἡ γυναῖκα μου. Ἐργαζόμαστε 42,5 ὥρες τὴ βδομάδα. Τὸ περιβάλλον τοῦ ἐργοστασίου εἶναι πολὺ ἀθυ- γεινὸ καὶ ἔχει πολὺ θόρυβο.

Νέο Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο καὶ Καθεδρικὸς Ναὸς

- I. Νοσοκομεῖο Λευκωσίας, Ταλαιπωρία. Οὐρὲς ἀσθενῶν μέσα στοὺς σκοτεινοὺς διαδρόμους πὺ περιμένουν γιὰ ἐξέ- ταση. Τὸ ἱατρικὸ προσωπικὸ εἶναι λίγο. Πολλοὶ εἶναι οἱ ἀ- σθενεῖς πὺ ἔρχονται ἀπὸ πολὺ μακριὰ στὸ νοσοκομεῖο καὶ φεύγουν ἄπρακτοι. Ἡ ἀναγκαιότητα ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ Γε- νικοῦ Νοσοκομείου Λευκωσίας καὶ τῆς δημιουργίας νέων νο- ράδων ἔχει ἀναγνωριστεῖ ἐδῶ καὶ ἀρκετὸ καιρὸ.
- II Περιοχὴ Χίλτον. Ζητεῖται χώρος γιὰ ἀνέγερση νέου Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μεγάρου. Στὸ παλιὸ δὲν μποροῦν νὰ συ- στεγαστοῦν οἱ ἀρχιεπισκοπικὲς ἐργασίες μὲ τὸ μουσεῖο Μα- καρίου. Δὲν χωρᾷ.
- III Τὰ σχολικὰ κτίρια εἶναι λίγα, ἀνεπαρκῆ, πολλές φο- ρὲς ἀκατάλληλα. Ἀπὸ τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 74 ἔχει καθιερωθῆ καὶ συνεχίζεται ἡ ἀπογευματινὴ φοίτηση γιατί πρέπει νὰ πε- ριοριστοῦν οἱ δαπάνες σὲ μιὰ προσπάθεια γιὰ τὴν οἰκοδόμηση τοῦ μακροχρονίου.
- IV Θὰ ἀνεγερθεῖ Καθεδρικὸς Ναὸς. Τὰ μικρὰ ὁμορφα ἐκ- κλησάκια δὲν ἔχουν τὴν ἐπιβλητικότητα πὺ χρειάζεται. Ὑ- ψιστο χρέος.
- V Δάφνακα. Μέσα στὴ βροχὴ ἕνα ἐτοιμόρροπο σπίτι πέ- φτει καὶ καταπλακάνει μιὰ προσφυγοπούλα. Τὰ ἀντίσκηνα γεμίζουν νερὸ.
- VI Κάπου στὴ Λευκωσία. Ἐσκοφεῖς ἀνοίγουν κάποιο ὄ- πάγειο. Ἄλλη μιὰ πολυκατοικία; Ὅχι! Μιὰ νέα ἐκκλησία, μὲ τέλειο ἠλεκτρονικὸ σύστημα μεγαφῶνων, ντίμμερ, καὶ κά- θε τελευταία λέξη τῆς τεχνολογίας.
- VII Ἐνας Ἅγιος καταστρέφει μιὰ ἐκκλησιά. Ἄδεν χρει- ἀζεστε δύο. Ἡ μιὰ νὰ γίνεῖ σχολεῖο. Ὁ Ὅσιος Κοσμάς κά- τι ξέρει. Ὑπῆρξαν καὶ μερικοὶ καλοὶ Χριστιανοί.

Ὅμως αὐτὸς ὁ λαὸς ξέρει ν' ἀγωνίζεται. Καὶ θ' ἀγα- νιστεῖ. Ὅσο κι ἂν προσπαθήσουν νὰ τοῦ ρίξουν στάχτη στὰ μάτια...

K. A.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση

εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἐσωτερικὸ 24 φύλλα 2000 μίλς
Ἐξωτερικὸ 24 φύλλα 2500 μίλς
Τιμὴ φύλλου 50 μίλς.
Οἱ ἐπιταγὲς στὸ λογαριασμὸ
05-8-00 4572 Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Ἡ Σοσιαλιστικὴ Ἐκφραση θὰ διατεῖθεται στὰ Γραφεῖα τῆς Σοσιαλιστικῆς Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ἢ γιὰ συνδρομὲς Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.